

[Borgbjerg.]

nok spørge: tror man, at en saadan Nedsættelse paa 32 Kr. 50 Ø. for en Mand med en Formue af 40 000 Kr. vil bidrage i mindste Maade til Kapitaldannelse? Jeg tror ikke, det giver nogen som helst Garanti i saa Henseende; men det Spørgsmaal skal jeg om et Øjeblik komme lidt nærmere ind paa.

Den højtærede Minister nævnte Maagerne. Jeg har nu nævnt baade Maager og Høns. Og mit Eksempel passer. Jeg ved bestemt, at Maagerne flygtede ikke, uagtet Godsejeren Aar efter Aar sendte mange Maageæg til Tyskland og tjente ganske godt paa dem. Maagerne forlod ikke Reden; naar de første 2—3 Æg var taget, saa vendte de tilbage og lagde nye Æg, og det blev de ved med 3—4 Gange. Havde man ikke taget de første Æg, havde de nøjedes med den første Omgang. Det er aldeles sikkert, jeg har selv set det og hørt det. Det skal naturligvis være en rimelig og passende Fratagen af Æggene, man skal ikke blive ved i det uendelige, man skal ikke overdrive, man skal overhovedet ikke overdrive noget som helst i Verden.

Den højtærede Minister sagde, at efter min Fremstilling var Idealet og Maalet for en Skattelovgivning for Socialdemokraterne at fremtvinge Udstykning. Det var ogsaa en Overdrivelse fra Ministerens Side. Det har jeg aldeles ikke sagt, men jeg har peget paa Grundskyldsloven og vist dens heldige Virkninger i saa Henseende, og jeg har sagt, at nu vil man til at gaa den modsatte Vej. Der har været talt om Skovene, og det er sagt, at saa kunde man gaa over til at lade alle vore Skove blive Statsskove. Det var maaske ikke den daarligste Udvej; ved en fornuftig Skattelovgivning kunde man faa dem billigere, og det vilde jeg ikke have noget imod.

Men som sagt, vi er villige til en Forhandling om en almindelig Revision af Skattelovgivningen. Kan det paavises, at der er Uretfærdigheder eller Ubilligheder eller Urimeligheder, er vi villige til at forhandle. I gamle Dage under Hartkornsbeskatningen, havde man, saa vidt jeg erindrer, en særlig Beskatning af Skovene, Skovskuldshartkorn, ved Siden af Ager- og Engshartkorn. Det var ikke vor Skyld, at hele denne Skatteordning forsvandt og blev afløst af den meget daarligere Ejendomsskyld og hvad dertil hører i 1903. Skulde en enkelt Skatteyder komme og paavise klart og tydeligt

for Skattemyndighederne, at hans Formue er anlagt paa en forsvarlig Maade, men at han ingen eller liden Indtægt har deraf, saa vil der vel nok kunne findes Udveje til at hjælpe en saadan Skatteyder. Men det er noget helt andet, der her foreligger fra Regeringens Side.

Den højtærede Minister sagde, at vi maatte ikke tale om de sociale Love i denne Forbindelse, for Udbyttet af dem er anvendt, jeg tror det var til Takstlættelser. Man kan da med ganske samme Ret sige — jeg bryder mig ikke om dette Skuffesystem — netop i Henhold til Ministerens Tal, at de 11 Mill. Kr., som Staten her tjente ved den sociale Nedsikring.... (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det er, hvad Kommunerne har tjent.) Naa, det er, hvad Kommunerne har tjent. Staten har tjent mere! (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja!) Altsaa, en væsentlig Del af den Indtægt, som Staten har tjent ved den sociale Nedsikring — der staar i Rigsdagstidenden noget andet, men det gør lige meget, jeg tager det med Glæde — ved at skære ned paa de arbejdsløse, paa de syge, de gamle o. s. v., anvendes nu til en Lettelse væsentlig eller udelukkende for de velhavende efter stigende Skala opadtil!

Den højtærede Minister svarede mig detailleret og sagligt paa de Spørgsmaal, jeg havde rejst, og i det væsentlige er jeg tilfreds med Besvarelserne, i hvert Fald for de første Punktets Vedkommende. Men jeg tror saa ganske vist ogsaa, at Teksten trænger til en Tydeliggørelse, maaske til en Berigtigelse, hvis den Fortolkning skal være den sikre, som Ministeren lægger ind deri.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde om min Tale forleden, at der var noget i den, som var Sandhed, men det var dog ikke Sandhed. Jeg havde sagt, at det ærede Medlem havde paastaet, at den direkte Skat ikke var nedsat. Det har jeg aldeles ikke talt om, jeg har talt om Forholdet mellem den direkte og den indirekte Beskatning, og jeg har sagt, at dette Forhold var gaaet ned fra to Trediedele direkte Skat og en Trediedel indirekte til det omvendte (*Korsgaard*: Det var ogsaa det, jeg talte om!). Ja, men det er rigtigt, det er Sandheden, og det er den fulde Sandhed (*Korsgaard*: Nej, det er den halve Sandhed!). Det er den fulde Sandhed, at Forholdet er gaaet ned saaledes.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at det heller ikke var en Sandhed, at de Konservative havde stemt for Skatte-